

baptistu vēstnesis

Dievs devis jaunu žēlastības gadu. Tas mums dod jaunas iespējas piedalīties Viņa valstības paplašināšanā.

Arī pagājušajā gadā tādu iespēju ir bijis pietiekami. Par sludinātājiem mūsu draudzēs pagājušajā gadā ievesti 13 jauni kalpotāji. Jaunu draudžu dibināšanas jomā darbojās 12 komandas. Šogad 6 jaunas komandas (Varbūt ir vēl kāda? Atsaucieties!) gatavojas pievienoties jaunu draudžu dibināšanas atbalsta programmai M4. Mācības Baltijas Pastorālajā institūtā absolvēja četri studenti. Šogad mācības BPI dažādās grupās turpinās aptuveni 25 studenti. Jaunā BPI studiju grupa mācības sāks 17.janvārī, un vēl var paspēt pieteikties. Vairākas valstis izrādījušas interesi un šogad plāno sūtīt savus pārstāvjus mācīties uz mūsu BPI DRAFTS nometnēm. Šis gads bijis aktīvs visām LBDS nozarēm.

Šogad BPI sadarbībā ar Svētdienskolu apvienību sāk jaunu apmācības programmu svētdienskolotājiem "Timoteja skola", kassagatavos bibliiski un mūsdienīgi domājošus un misionālus bērnu kalpošanas darbiniekus. Šur tur draudzēs svētdienskola kļuvusi tikai par bērnu pieskatīšanu dievkalpojuma laikā. Mūsu svētdienskolām jāķļūst par aktīvām iekšmisijas dalībniecēm ar spēju uzrunāt un mācekļot ģimenes un bērnus.

Šajā gadā esam iecerējuši piecus LBDS reģionālos seminārus dažādās Latvijas pilsētās – Rīgā, Cēsīs, Liepājā, Talsos un Jēkabpilī. Vairāk par šo ieceri lasiet šajā BV numurā. Es ceru daudzus no jums tur satikt, lai kopīgi domātu par mūsu kopdarba aktualitātēm un izaicinājumiem.

Es ceru, ka vasarā daudzi atkal varēsīm satikties Ventspilī, kur Piejūras muzejā notiks atjaunotās Lielirbes baznīcas atklāšana un iesvētīšana. Konkrēts laiks tiks paziņots vēlāk. Jau tagad, redzot ar kādu rūpību muzeja darbinieki un restauratori veic savu darbu, ir skaidrs, ka rezultāts neliks vilties. Šī baznīca turpinās kalpot kā pulcēšanās vieta īpašiem dievkalpojumiem un kristīgiem pasākumiem. Atjaunotajā dievnamā būs arī ekspozīcija par baptistu draudžu izcelšanos un sludināto vēsti.

Paldies visiem, kas pieliek savu roku un lūgšanas mūsu kopējam un augošam darbam Dieva Godam! Viss tik tiešām ir no Viņa žēlastības!

Esiet svētīti!

Pēteris Sproģis
LBDS bīskaps

Baiļu vai ticības liecība

Sludinātāja Haralda Bartkeviča svētruna

Grobiņas baptistu draudzes sludinātājs Haralds Bartkevičs

Laiks, kurā mēs pašlaik dzīvojam, Bībelē tiek nosaukts par pēdējiem laikiem.

Kad Kristus par to runā, Viņš vairākkārt mūs aicina uz modrību. Esiet modri – Viņš brīdina. Esiet modri un izmantojiet laiku, dodot iespēju citiem saņemt glābšanu caur ticību Kristum.

Viens no maniem draugiem, kurš mācīja par mūsu Kungu Jēzu 124 valstīs, reiz sacīja: "Veci vīri daudzās valstīs saka, ka laiks iet uz beigām, ir ļoti vēls laiks un Kristus atnākšana nav aiz kalniem."

Arī agrāk vēsturē daudzām paaudzēm likās, ka tūlīt Kristus atnāks, un, kad tas nenotika, tad zobgaļiem bija jauns sižets anekdotēm par kristiešiem. Tiesa gan jāatzīst, ka nav trūkuši tie, kas par pasaules galu runā bezatbildīgi, prognozējot datumus, padarot šo jautājumu nenopietnu un izsmejamu. Daudzi kristieši šādos apstākļos mēdz samulst un apklust, lai tikai citi neuzskata viņus par dīvaiņiem, tādējādi laiku beigu tēmu daudzi izņem no sarunu dienas kārtības. To vietā nāk visiem pieņemamas un saprotamas tēmas, kā es varu būt turīgs, vesels un veiksmīgs Kristū. Mēģinājums "precī" uzlabot un tad mēģināt to pārdot citiem. Mēģinājums uzlabot grūti saprotamās vietas evaņģēlijā nāk no nedrošības un no neticības.

Tā ir patiesība, ka Kristus nāk un Viņš nāk kā valdnieks tiesāt pasauli, jo zēlastības laiks būs noslēdzies. Tie, kuri būs atsakušies Kristum un viņa zēlastībai, nepelnīti saņems mūžīgo dzīvību, tie, kuri būs noraidījuši, saņems to, ko bija

pelnijuši un paši izvēlējās – atšķirtību no Dieva uz mūžīgiem laikiem ellē.

Šī ir ļoti svarīga Evaņģēlija daļa! Mums to ir jāapliecina. Bet mūsu staigāšanu ir nomicijs nodevīgs kautrīgums. Mēs taču zinām, ka cilvēki bez Kristus iet pazušanā. Manas klusēšanas laiks ar kādu, kurš netic, var izrādīties viņa pēdējā iespēja.

Kad es to saku, es patiešām nedomāju, ka Dieva glābšanas darbs ir uzlikts mums uz pleciem vai ka mums jābūt izmisuma nomāktiem un stresā par savu nespēju aizsniegt citus ar evaņģēliju. Bet atzīsim, Bībele satur brīdinājumus un aicinājumu būt modriem un tādiem, kas parāda uzticību liecības nešanā par Kristu visā tās saturā.

Pamatā ir trīs galvenie šķēršļi, ar kuriem sastopoties atklājās mūsu neticīgā sirds, kurai nav spēka liecināt par Jēzu.

- Pirmais šķērslis – neērtais Evaņģēlija saturs, kurā ir daudz kas grūti pieņemams, pārdabisks un grūti uztverams;
- otrais ir mūsu sajūtas – mēs jūtamies nepilnīgi, lai liecinātu;
- trešais – citu kristiešu nepilnības vai pat noziegumi, par kuriem sabiedrība ir lieliski informēta. Ja šo trīs nosaukto iemeslu dēļ kādā brīdī esi noklusējis patiesību par Kristu, tad vari droši zināt, ka tev ir neticības vai lepnības problēma.

Tagad īsi par katru no trijiem nosauktajiem, mūsaprāt, "šķēršļiem".

Par neērtajām tēmām Bībelē. Piemēram, Kristus piedzimšana jaunavai, Viņa augšāmcelšanās, radīšana no nekā septiņās dienās, elle kā Dieva radīta soda vieta, Kristus augšāmcelšanās, Viņš nāks otrreiz utt. Ja mēs izvairāmies par tamlīdzīgām lietām runāt, tad mēs paši neticam Evaņģēlijam. Aizbaidinoties ar toleranci pret citu viedokli, tu īstenībā esi iestidzis patmīlībā, kura nespēj panest to, ka no tevis novēršas, apšaubā, nerēķinās vai kritizē. Patmīlības dēļ daudzi zaudē drosmi un tādēļ kļūst tolerantanti. Ne visi spēj pieņemt pasaules atraidījumu Kristus dēļ. Brīnumu tēmas vai tur, kur Bībelē Jēzus tiek pieminēts kā vienīgais Ceļš, vai tur, kur tiek uzrādīti mūsu grēki un to risinājums Kristū, izraisa neērtas situācijas.

Raizējoties par cilvēku vērtējumu, var zaudēt modrību vai sāļīgumu vidē, kurā esi ielikts, lai būtu uzticīgs Kristus kareivis. Vai esam gatavi apliecināt citiem, ka viss Evaņģēlijs ir patiesība?

Vēl Evaņģēlijs caur mums tiek apklusināts brīdī, kad tiek pamatoti uzrādīti mūsu grēki vai arī kad paši apšaubām savu spēju izteikties, aizbaidinoties, ka neesam seminārā mācījušies, lai spētu uzrunāt un aizraut. Nenoliegšu, ka mums ir jābūt kritiskiem par to, kā mēs nesam Evaņģēliju tautā, tomēr vai pārspīlētais kritiskums pret savu spēju dalīties ar Evaņģēliju nenāk no mūsu pašu lepnības? Es pietiekoši labi "nespīdu", tad kad spīdēšu, tad būs drošāk pastāstīt par Jēzu, bet tagad ne. Tā ir pašu nopelnos un panākumos balstīta domāšana. Savas identitātes meklēšana pie citiem, ko tie teiks, nevis pie Kristus. Dievs Mozum teica: "Kas cilvēkam devis muti...?" Nabaga pašcentrētais Mozus, ļoti līdzīgs mums, pareizi?

Un visbeidzot pēdējais šķērslis. Kristietība sabiedrībā ir iezīmēta kā mācība, kuras paspārnē darbojas cilvēki ar nosliecēm uz patoloģiskas varas un citām kārēm, sākot no krusta kariem un beidzot ar visādām citāda veida novirzēm gan modernās, gan tradicionālās draudzēs. Tā ir realitāte pasaulē, kura cenšas izcelt negatīvo un to, kas labs, noklusēt, un pielīmēt kristiešiem birkas sakot – jūs visi tādi esat. Šajā sabiedriskās domas un mediju karā daudzi uzdod, taisnojoties – es neesmu viens no tiem jocīgajiem, es esmu citādāks, labāks. Situācijās, kad mēs ievelkam galvu plecos, lai mūs nepamana kā Kristus mācekļus, mēs atklājam par sevi to, ka mana reputācija man ir svarīgāka par Evaņģēliju un tā nešanu sabiedrībā. Tā ir lepnība.

Mēs neesam partizānu kristieši, kas slēpjas. Mēs esam Dieva bērni, kas staigā gaismā. Nebaidies no nepamatotiem uzbrukumiem un novēršanās no tevis ticības dēļ Kristum, no aplamībām, kas valda pasaulē. Nebaidies no Kristus Evaņģēlija, ko nespēj izskaidrot neticīgu cilvēku priekšā. Paļaujies uz Svēto Garu, kurš spēj katram skaidrot. Visticamāk, baidies, ka spiediena apstākļos aizliedz Viņu.

Baiļu avots ir neticība un lepnība.

Ļauj man tevi iedrošināt. Pirmkārt, tu esi izglābts un tava glābšana no sākuma līdz beigām nekad nebija tavs nopelns. Un par to vienmēr mēs varam runāt. Otrkārt, tu nekad nebūsi gatavs pilnīgā veidā pasniegt Evaņģēliju otram arī pēc universitātes vai semināra, jo Tu neesi Svētais Gars. Trenē savu ticību, brīdī, kad māci par Jēzu, sakot Kungam: "Es zinu, Kungs, ka arī manus nepilnīgos vārdus Tavš Gars var lieliski lietot."

Svētīgu 2012.gadu!

Dienvidkurzemes reģiona garīdznieku tikšanās Pāvilstā 2011.gada 5.decembrī. Garīdznieki pie Pāvilstas dievnama. NO KREISĀS: G.Baumanis, M.Zīverts, K.Baštiks, A.Vadonis, A.Peterlevics, K.Kulpe, A.Bite, J.Balodis, E.Keiris, M.Balodis, G.Lemaiķis, S.Garkuša, A.Purmālis, D.Doroņins

LBDS SIEVIEŠU KALPOŠANAS APVIENĪBAS IECERES 2012.gadam

Mīļās māsas Kristū un visi lasītāji! Dieva svētības Jaunajā gadā! Lūdzu, iepazīstieties ar informāciju par plānotajiem pasākumiem šajā gadā. Visi esat mīļi aicināti piedalīties!

7. janvārī plkst. 10:00 Rīgas Mateja draudzē (Maģiņa ielā 50b) notiks draudžu Māsu kalpošanas vadītāju un aktīvistu, kā arī interesentu sanāksme "Latvijas sievietes Kristum!". Kopā mācīsimies, kā palīdzēt citām sievietēm augt Kristū un kā pašām pieaugt. Lektors Igors Rautmanis ir kalpojis kā Latvijas Kristīgo studentu brālības ģenerālskretārs 14 gadus un jau 3 gadus ir Starptautiskās studentu kustības reģionālais sekretārs, kurš atbild par 7 Eiropas valstu studentiem. Igors studē Fullera Teoloģiskajā seminārā (ASV), iegūst maģistra grādu mentoringā (mentors ir cilvēks, kas tev ir blakus, palīdz augt). Igors Rautmanis ar ģimeni ir Āgenskalna draudzes loceklis, kurš viņš ir mazo grupu darba vadītājs.

Lūdzam pieteikties līdz 2012. gada

1. janvārim, zvanot Līgītai Bodniecei (mob. 29105161) vai Lidijai Saulītei (mob. 29393316) vai rakstot uz e-pastu: marta.kalpo@lbs.lv. Mateja draudzes māsas cienās ar zupu; ja iespējams, lūdzu, ņemiet līdzi cienastam groziņus.

Reģionālās konferences 2012. gadā:

- 10. martā Jelgavas baptistu baznīcā
- 14. aprīlī Madonas baptistu baznīcā
- 22. septembrī Liepājas Nācaretes baznīcā
- 10. oktobrī Jēkabpils baptistu baznīcā

No 10.-12. augustam notiks LBDS Sieviešu kalpošanas apvienības nometne. Vieta – Sigulda, Kaķiškālna Laurenču hostelis. Vietu skaits būs ierobežots. Sīkāka informācija sekos.

No 26.- 30. jūnijam Pelčos notiks nometne bērniem ar īpašām vajadzībām.

20. oktobrī notiks LBDS Māsu apvienības dibināšanas 20 gadu jubilejas pasākums. Iespējamā vieta – Rīgas Āgenskalna draudze.

Timoteja skola

BĒRNU KALPOŠANAS APMĀCĪBAS PROGRAMMA

Reiz kāds bērns pēc svētdienskolas nodarbības esot piegājis pie vecākiem un sacījis: "Es kaut ko nesaprotu. Vai taisnība, ka Israēla bērni pārgāja pāri Sarkanajai jūrai?"

"Jā, tā bija," atbildējusi mamma.

"Un pēc tam Israēla bērni sakāva filistiešus?" zēns turpinājis izjautāt.

"Arī tur tev taisnība," piebildis tētis.

"Un Israēla bērni karoja, meklēja apsolīto zemi, strīdējās savā starpā, paklausīja Dievam un arī runāja Viņam pretī?" zēna balsi joprojām bija jūtams apjukums.

"Jā, viss pareizi. Ko tad tu nesaproti?"

Beidzot zēns bija nonācis līdz jautājumam, kas viņu jau labu laiku nebija licis mierā: "Ja Israēla bērni darīja visas šīs lietas, ko tad galu galā darīja pieaugušie?"

Lai gan zēns bija nedaudz pārpratis kādu vārdu lietojumu Bībeles tekstā, tomēr tās būtību viņš bija uztvēris – Dievs uzrunā, lieto, vada, māca visus – neatkarīgi no vecuma. Arī bērniem pieder Viņa apsolījumi un ir vieta Dieva plānā. To, ko saprata šis zēns, jau vairāk nekā simt piecdesmit gadus savā kalpošanā centušās īstenot arī baptistu draudzes Latvijā. Tādēļ mūsu draudzēs ir svētdienskolas, tādēļ bērni nav mūsu draudžu nākotne, bet gan daļa no šodienas.

Saprotot, cik nozīmīgi likt pamatus, uz kuriem dzīves laikā būvēt drošu namu, LBDS Padome ir lēmusi par Bērnu kalpošanas apmācības programmas izveidi. Programma būs daļa no Baltijas Pastorālā institūta apmācības piedāvājuma un tiks veidota sadarbībā ar Svētdienskolu apvienību. Tā paredzēta cilvēkiem, kas draudzēs kalpo bērniem vai arī saņēmuši aicinājumu šādu kalpošanu sākt.

Saredzot svētdienskolotāja lomu būt bērna ceļabiedram viņa garīgajā ceļojumā un saskatot šo piemēru

Pāvila un Timoteja attiecībās, kā arī novērtējot ģimenes lomu bērnu garīgajā audzināšanā, apmācības programma ieguvusi nosaukumu "Timoteja skola".

Mācības notiks neklātienēs formā. Klātienē studenti tiksies Rīgā, BPI telpās nedēļas nogalē, no piektdienas pēcpusdienas līdz sestdienas pēcpusdienai. Pirmajā mācību gadā – reizi mēnesī, bet otrajā gadā – reizi ceturksnī, kā arī vienas nedēļas vasaras nometnē. "Timoteja skola" būs pašfinansējoša: studentu iemaksas nosegs visus ar apmācības procesu saistītos izdevumus. Viena studenta dalības maksa – 25 Ls par katru apmācību mēnesi.

Mācību mērķis ir vispusīga studentu izaugsme – iegūstot jaunas zināšanas, jaunas prasmes, kā arī atjaunotu sirds attieksmi pret Dievu un bērniem. Apmācība paredzēta kā praktisks ceļvedis, kurā liela loma ir studenta darbam – uzzinot, salīdzinot, pielietojot, izvērtējot.

Pirmā studentu grupas mācības sāks 2012. gada 24.-25. februārī. Pieteikšanās līdz 1. februārim, iesūtot pieteikuma anketu un atsauksmes anketas. Dalībnieku skaits grupā ir ierobežots.

Lūdzam draudzes aizlūgt par "Timoteja skolu", kā arī iedrošināt un atbalstīt svētdienskolotājus tajā piedalīties. Dievam rūp bērni mūsu ģimenēs, draudzēs, ciemos, pilsētās, valstī. Viņš Savu mīlestību atklāj arī caur draudzes kalpošanu bērniem.

Lai uzzinātu vairāk par "Timoteja skolu", saņemtu pieteikuma un atsauksmes anketas, meklējiet informāciju: www.bpiriga.lv, rakstiet: timotejaskola@lbs.lv vai zvaniet: mob. 27799165.

Estere Roze

"Timoteja skolas" programmas vadītāja, Rīgas Āgenskalna draudzes svētdienskolas vadītāja

Pitraga baptistu draudze

11. decembrī svinēja ilggadējā mācītāja Edgara Freivalda svinīgu pateicības dievkalpojumu, jo mācītājs beidza aktīvo kalpošanu draudzē. Bīskapa vietnieks Pēteris Eisāns piedalījās dievkalpojumā un pateicās mācītājam Freivaldam par ilggadēju kalpošanu. Draudzes māsu pulciņš, jauniešu grupa, svētdienskola un citi draudzes locekļi no sirds pateicas mācītājam un viņa dzīvesbiedrei Tabitai Freivaldei par pašai ziedīgo kalpošanu 34 gadus Pitraga draudzē. Sirsnīga pateicība visai Freivaldu ģimenei – arī meitām un mazmeitām, kas ilgus gadus ir aktīvi atbalstījušas tēva kalpošanu draudzē.

Pitraga draudze ir unikāla ar to, ka procentuāli visvairāk studentu uz BPI nākuši no šejienes. Pateicība un gods Debesu Tēvam, ka Viņš mūs dažādus lieto Savā valstībā!

2011. gada garīdznieku aktualitātes kalpošanā

Turpinot tradīciju iepazīstināt ar gada laikā ordinētajiem sludinātājiem un mācītājiem, jautājām viņiem, kas pašlaik notiek viņu dzīvēs, ko Dievs dara un kādas ir nākotnes ieceres. Šogad mūsu draudzēs ordinēti septiņi sludinātāji un pieci mācītāji. Dievs katru no viņiem ir aicinājis šajā kalpošanā, un tā ir mūsu privilēģija par viņiem aizlūgt un atbalstīt viņus kalpošanā.

Sergejs Garkuša

Liepājas draudzes "Evaņģēlija Gaisma" mācītājs

Pašlaik draudzē "Evaņģēlija Gaisma" Liepājā veltu daudz laika draudzes jauniešiem. Strādāju arī pie tā, lai iedvesmotu draudzi caur personīgu evaņģelizāciju aizniegt cilvēkus, kuri vēl nezina par Dievu. Viens no maniem mērķiem ir, lai kristiešiem būtu vēl dziļākas attiecības ar Jēzu. Otrs mērķis ir aizniegt cilvēkus, kuri vēl netic Dievam, vadītāju audzināšana, draudzes dibināšana citā pilsētas rajonā. Pateicība Dievam par to, ka mums ir jaunieši, kas grib sekot Jēzum un gatavojas kristīties. Mūsu lūgšana ir par jauniešiem un par neticīgiem cilvēkiem, kas dzīvo Karostā.

Laimnesis Pauliņš

LBDS mācītājs

Patlaban mēs ar ģimeni dzīvojam Ventspilī. Esmu pateicīgs Dievam un savai jaunības dienās apņemtajai līgavai, manai mīļajai sievai Dacei par ģimeni. Šajā dzīves posmā darbojos Ventspils baptistu draudzes jauniešu grupā. Strādāju Ventspils

pilsētas Domes Sociālajā dienestā par sociālās palīdzības organizatoru un Ventspils mūzikas vidusskolā par dienesta viesnīcas vadītāju.

Mācos Kristīgās vadības koledžā, programmā "Sociālās palīdzības organizēšana".

Šajā laikā mēs klausāmies Dieva maigajā un klusajā balsī. Līdz šim esam skaidri dzirdējuši Viņa pavēli: "Dodieties!" Tagad tā ir: "Gaidiet!" Mums ir svarīga mūsu Kunga griba. Skaidri zinu, ka arī nākotnē vēlos turpināt mācīties.

Īpaši esmu pateicīgs Dievam un Tukuma baptistu draudzes brāļiem un māsām, visiem atbalstītājiem par kopdarbu Tukuma baptistu draudzes stiprināšanā pēdējos četros gados. Lūdziet par mums, lai arī šodien un turpmāk skaidri dzirdam Viņa aicinājumu. Lūdziet, lai ikdienas notikumus spējam būt gana uzmanīgi, lai pamanītu, cik brīnišķī Dievs mums atklājas. Mēs vēlamies PAZĪT savu Kungu maksimāli, lai varam maksimāli Viņam nodoties. 2. Mozus 15:2-3 – tāds ir mans Dievs, un lūdzu, lai tāds Viņš atklājas maniem bērniem.

Mihails Voronovs

Gulbenes un Balvu Jēzus Kristus atkalnākšanas draudzes mācītājs

Dievam savu dzīvi nodevu 1992. gadā. Pēc kristībām ieguvu dāvanu rakstīt dzeju, esmu izdevis vairākus dzejoļu

krājumus. 1999. gadā pārcēlāmies uz Balviem kā asociācijas "Garīgā atdzimšana" misionāri,

kur pēc gada nodibinājām draudzi. Pašreiz kalpoju ne tikai Balvos, bet arī Gulbenē, Varakļānos un Cēsīs, kur esmu Nepilngadīgo audzināšanas iestādes kapelāns. Paralēli kalpošanai turpinu teoloģijas studijas maģistrantūrā.

Dievs mūsu ģimeni bagātīgi svētījis, bez manis un sievas Vandas, kas vada muzikālo kalpošanu, veic grāmatveža pienākumus divās draudzēs, arī visi mūsu trīs bērni ir ticīgi un kalpo Dievam. Pateicamies par visiem, kas kalpo kopā ar mums. Draudzēs gan Gulbenē, gan Balvos vairums draudzes locekļu ir iesaistīti kalpošanā vai liecināšanā. Varakļānos kalpo brālis Mārtiņš un māsa Karīna un dievkalpojumi notiek pie viņiem mājās. Mūsu draudzes iet cauri nopietniem ticības pārbaudījumiem, tāpēc mūsu uzdevums ir nepazaudēt nevienu dvēseli, saglabājot tīru un nesagrozītu mācību.

Mūsu mērķis ir sludināt Evaņģēliju. Vieni mēs šo darbu nevarētu veikt, un Dievs mums ļoti palīdz, īpaši caur brāļiem un māsām.

Sandijs Aizupietis

Siguldas draudzes sludinātājs

Dievu lūdzot, tuvākajos gados ceru palīdzēt apkārtējiem sajūst un izbaudīt Dieva klātnības un mīlestības patieso garšu – gan pirmoreiz, gan arī vēlreiz. Esmu pateicīgs Dievam par pastāvīgo un neatlaidīgo darbu, kāds ir bijis Siguldā visus šos gadus. Pateicos Dievam par ilggadējiem draudzes locekļiem, kas savā ticībā un lūgšanu pastāvībā ir kļuvuši nesatricināmi. Turpmākajai darbībai vēlos lūgt

Dieva gudrību un saprašanu neskatīties uz apjomu un rādītājiem, bet saredzēt izaugsmi un kvalitāti neredzamajās jomās.

Ivans Rošiors

Ķemeru draudzes mācītājs

Jūrmala un Ķemeri jau no seniem laikiem ir slavēti ar saviem ārstnieciskiem avotiem, un mans sapnis ir, lai mūsu Ķemeru baptistu draudze kļūtu par dzīvā ūdens avotu, kas dod mūžīgo dzīvību katram jūrmalniekam. Mēs esam ļoti pateicīgi par visām svētībām, ko Dievs mums ir devis. Esam pateicīgi, ka mums ir savs lūgšanu nams, ka mūsu draudze aug. Šogad notika kristības un mūsu draudze pieauga par piecām izglābtām dvēselēm. Protams, vēlamies aizniegt vēl vairāk cilvēku. Līdz ar to mēs saprotam, ka ir vairāk jāstrādā! Pašreiz draudzē plānojam Ziemassvētku programmu, lai sludinātu trijos bērnumamos, kurus pastāvīgi apmeklējam un atbalstām. Mūsu lūgšanas ir veltītas Ķemeru, Jūrmalas un visas Latvijas atmodai, jo mēs dzīvojam pēdējos laikos un gaidām Kristus otro atnākšanu.

Mārcis Ziverts

Priekules draudzes sludinātājs

Esmu Priekules baptistu draudzes sludinātājs kopš 2011. gada 10. aprīļa, kad notika ordinācijas dievkalpojums. Ar ģimeni esam pārcēlušies uz Priekuli, un šis isais laiks spridis ir bijis bagāts ar dažādiem notikumiem mūsu ģimenē un draudzē. Ir atstāti tikli un laiva, lai dotos līdz Meistaram cilvēku zvejā. Kopā ar draudzi vēlos paplašināt kalpošanas robežas:

sākt mērķtiecīgu darbu ar pusaudžiem, jauniešiem un vīriem un atsaukties izaicinājumam kalpot draudzes misijas vietā. Domāju arī par tālāku izglītošanos īstajā laikā. Pateicos Dievam par vīriem, kuri mani ir mācījuši uzticēties Dievam ar savu dzīvi un par to nav kaunējušies un klusējuši. Viņu piemēru vēlos turpināt ar savu dzīvi un pildīt Meistara lielāko uzdevumu - mācīt nākamos ticīgos, kuri arī turpinās mācīt. Lūdziet, lai Dievs Priekulē un visā novadā izrauga jaunus vīrus atsaukties šim aicinājumam.

Andris Jēgermanis

Ģipkas draudzes sludinātājs

Kopš 2011. gada 17. aprīļa oficiāli esmu sludinātājs Ģipkas draudzē un esmu pateicīgs Dievam, ka Viņš mani ir aicinājis kalpot tieši šeit. Šis ir vērtīgs laiks, kurā esmu varējis iepazīt daudzus lieliskus cilvēkus, no kuriem esmu daudz mācījies. Arī pats esmu garīgi audzis, un tas man bijis par svētību. Vēlos, lai tā būtu arī turpmāk un lai es būtu par svētību draudzes cilvēkiem, jo vispirms vēlos kalpot tieši viņiem. Esmu pateicīgs Dievam, ka ir izveidojusies komanda, kurā ir arī cilvēki no Pitrāga, Dundagas un Nāriņciema draudzēm, kas vēlas pasludināt Evaņģēliju un darīt par mācekļiem tos cilvēkus, kas dzīvo šajā reģionā. Patlaban jau ir iesākts darbs nelielā ciematīņā Nevejā. Esmu pārliecināts, ka tā ir lieliska iespēja un atbalsts Ģipkas draudzei, kas mūs izaicinās arī pašiem garīgi augt vēl vairāk. Lūdziet par mums, kas esam Ģipkas draudzē, kā arī par misijas komandu, lai šis nebūtu tikai labs sākums, bet lai iesāktais darbs turpinātos arī nākotnē.

Jervands Grbačjans

“Evaņģēlija” draudzes sludinātājs

Es kalpoju “Evaņģēlija” draudzē Ķengaragā, Rīgā, kur organizējam nodarbības trīs patversmēs

bezpajumtniekiem un Dienas centrā. Kristīgajā radio vadu raidījumu “Atvērtās debesis”.

Pašlaik kalpoju arī Mežciemā kopā ar misionāru no Anglijas Malkomu Firtu un citiem kristiešiem. Mežciemā katru svētdienu pulcējas ļoti internacionāla grupa, mēs kopīgi lūdzam un studējam Bībeli, kā arī palīdzam cilvēkiem patvēruma meklētāju un bēgļu centrā Muceniekos. Pašlaik meklējam pastāvīgas telpas Mežciemā, lai šī kalpošana ietu plašumā. Es pateicos Dievam par kalpošanas gadiem un par to, ko Dievs šajā laikā ir darījis. Šaubījos, vai kļūt par sludinātāju, bet, ja Dievs aicina kalpošanā, tad ir jākalpo, kamēr sirds vēl pukst. Gribētos arī lai nāk jauni cilvēki, lai ir dažādi cilvēki draudzē – dažādu tautību, vecumu un rasu cilvēki. Vēlos redzēt, ka tiek izglābtas visu dvēseles.

Viktors Osipovs

Rēzeknes draudzes sludinātājs

Rēzeknes baptistu draudzē vadu dievkalpojumus un sludinu, reizēm arī braucu uz Daģu. Pateicība

Dievam, ka draudzē komanda arvien vairāk saliedējas. Pašlaik mēģinām savest kārtībā dievnamu, lai cilvēkiem būtu patīkami ienākt, tas prasa daudz fiziska darba. Gribētos, ka draudzē ir vairāk cilvēku, īpaši vairāk brāļu, lai ir brāļu lūgšanas un ir vairāki, kas sludina, gribētu arī bērnu kalpošanu.

Mans sapnis ir, ka Rēzeknē notiek atmoda, jo šī pilsēta kopumā ir garīgi ļoti smaga vieta. Kad pirms 11 gadiem pārcēlāties uz šejieni, tad kāds brālis teica, lai nepārceļamies, jo noslikšu un salūzīšu, jo šī vieta ir grūta. Un dažreiz tiešām jūtu, kā sātans mēģina izsist. Daudzi arī salūzē. Lūdziet par mums, mēs arī lūdzam par citām draudzēm.

Lūdziet, ka draudzē izveidojas

sirsniņš kodols, kas ir silts, pilns mīlestības un pieņemšanas kā viena miesa, tad arī būs jauni cilvēki, kas pievienosies. Vēlos, ka draudzē pieaugtu garīgi, lai uz draudzi nāktu jauni cilvēki un lai notiktu jauniešu dievkalpojumi. Lūdziet, lai Dievs mūs vada un svētī. Pateicība Dievam par to, ka Viņš ir atradis mani šajā pasaulē un palīdz darboties Dieva druvā.

Edgars Puralis

Vaiņodes draudzes sludinātājs

Vaiņodes baptistu draudzē esmu palīg-sludinātājs un kopā ar tēti un ģimeni kalpojam Paplakas baptistu draudzē. Ikdienā strādāju Vaiņodes internātpamatskolā. Skatoties nākotnē, vēlētos, lai draudzē pieaugtu savās attiecībās ar Kristu, lai ikviens apzinātos to, ka mums pašiem ir jāveido dzīvas attiecības ar Jēzu Kristu. Esmu pateicīgs par draudzēm, kurās varu būt un kalpot, par ģimeni un cilvēkiem, kas ir līdzās, par to, ka radās iespēja dzīvot un strādāt Vaiņodē, jo šeit atrast darbu nav tik viegli. Pateicos Dievam par to visu! Dievam lūzdu gudrību turpmākajai kalpošanai, ka spētu saskatīt, kā to veikt vislabāk, kā arī gudrību, veicot ikdienas darbu.

Juris Doveiko

Tukuma draudzes sludinātājs

Es veicu pastorālo darbu Tukuma baptistu draudzē, strādāju par pasniedzēju Baltijas Pastorālajā institūtā un rediģēju Mūdiņa institūta Interneta programmu. Reizi nedēļā Kristīgajā radio kopā ar tā prezidentu vadām raidījumu “Kas ir cilvēks”, par ko ir saņemtas labas atsauksmes.

Draudzē vēlos redzēt garīgu un fizisku atjaunošanos. Mēs pašlaik aktīvi strādājam pie draudzes ēkas nodošanas

eksploatācijā. Pusē draudzes ēkas ir apkure un varam kurināt kaminu, kas nozīmē, ka Bībeles stundas var notikt siltās telpās. Draudzē pirms trim gadiem pārdzīvoja dramatiskus brīžus, kas radīja lielu vilšanos un nesaskaņas draudzes cilvēkos. Līdz ar to tagad aktīvi notiek jauncelsmes darbs, posta vietu atjaunošana, jo vēlamies, lai draudzē ir par gaismas vietu pilsētai.

Esmu pateicīgs Dievam par atjaunotnes darbu, par aktīviem cilvēkiem, par to, ka paplašinās garīgais darbs un ir iesācies sociālais darbs, kur sadarbībā ar “Kraukļa fondu” rūpējamies par 10 ģimenēm (kopā iesaistīti apmēram 80 cilvēki). Lūdziet, lai garīgie postījumi mūsu draudzē tiktu dziedāti, lai tie, kas ienāk draudzē, sajūt vienotību un mājas sajūtu un vēlas palikt, lai Tukumā esam pamanāmi.

Nikolajs Vdovs

Rīgas Bēteles draudzes mācītājs

Es kalpoju Rīgas Bēteles draudzē un strādāju Valmieras cietumā par kapelānu. Kopā ar draudzes cilvēkiem cenšamies apmeklēt tuvākos ciematus, lai tur stāstītu par Kristu. Pašlaik īpaši gatavojamies Ziemassvētkiem. Vēlamies vairāk laika veltīt tieši draudzes cilvēkiem un gatavot jaunus sludinātājus draudzē.

Neskatoties uz grūtiem laikiem, paldies Dievam, ka draudzē ir kustība, dzīvība un ienāk svaigas vēsmas. Liela vēlme ir, lai Dievs palīdz sajūt un saprast Viņa gribu. Vēlamies arī vairāk redzēt cilvēkus tieši no tuvākās apkārtnes pievienojamies draudzei. Mēs daudz strādājam ar bērniem Muceniekos. Bet tur ir lielas ciņas, jo vecāki un radnieki neļauj bērniem piedalīties mūsu organizētajos pasākumos. Mēs lūdzam, lai Dievs salauž šo pretestību un atver durvis un bērnu sirdis. Kā kapelāns palīdzu arī bijušajiem ieslodzītajiem, kad viņi atgriežas sabiedrībā pēc soda izciešanas.

Lūdziet, lai Dievs dod spēku nepagurt un gudrību nepārstrādāties, kā arī lai mūsu bērni pievienojas mums kalpošanā.

Ar LBDS garīdzniekiem sarunājās **Zaiga Lasmane**, Rīgas Āgenskalna baptistu draudzes locekle.

LBDS Pateicības vakariņas

Neilgi pirms Ziemassvētkiem, 14. decembrī, Rīgas Misiona un Pestīšanas Tempļa dievnāmā pulcējās baptisti un draugi Pateicības vakariņās un Baltijas Pastorālā institūta (BPI) 2. izlaidumā.

Tiem, kas iet kopā ar Dievu, nav nejausību, tāpēc tieši Adventa laiks pateicībai mūsu sirdīs, vārdos un darbos atvēl ļoti īpašu vietu. "Pateicība" un "vakariņas" – vai ir vēl šaubas par to, kura no šīm divām lietām ir lielāka? Ja mēs tik daudz nezūdim par to, kā mums trūkst, tad biežāk spētu pacelt galvu pret debesīm un pateikties, cik patiesībā bagāti Dievs mūs ik dienas svētī.

Šogad vienu no pateicībām Latvijas Baptistu draudžu savienība (LBDS) pienes par četriem jauniem Baltijas Pastorālā institūta absolventiem – vīriem, kas sadzirdējuši savu kalpošanas aicinājumu veidot un vadīt jaunas draudzes Latvijā. Atbilstoši izglītības programmai jau divus gadus jaunie vīri ir sākuši savu kalpošanas darbu: (skatīt foto no labās) Ilvars Ieviņš dibina jaunu draudzi Ropažos; Mārcis Dejus – Karostā, Liepājā; Kārlis Baštiks kopā ar sievu Liepājas Pāvila draudzē vada pāru vakarus un jauniešu kalpošanu; Aldis Šneideris kalpo

Bēnē un Auces draudzē. Izlaidums viņiem nav ne beigas, ne sākums, bet, visticamāk, pateicība par līdzšinējo svētību un atbalstu, kā arī apliecinājums draugiem un atbalstītājiem par viņu apņemšanos turpināt iesāktu. Tāpat kā iepriekšējā gadā, arī šogad BPI absolventi saņēma dāvanā simbolisku gana zizli ar novēlējumu ganīt Dieva bērnus šajā pasaulē – katrs savā vietā. Ne visi var būt mācītāji vai vadītāji, bet mēs visi varam lūgt par šiem vīriem, lai viņu kalpošana vienmēr būtu Dieva vadīta, lai tā sakņotos Dieva Vārdā – Bībelē.

Pateicības vakariņas jau tradicionāli apvieno gan jauno, gan, gadiem ejot, iepazīto un iemīlēto. Kā piemērija soliste Elija Kapicka: „Līdz šim vakaram es viņu nepazīnu, bet pēc varbūt pasīvas iepazīstināšanas caur video liecību, pasniedzot pateicības rakstu par mūža ieguldījumu evaņģelizācijā, LBDS mācītāju Arnoldu Šternu kā ļoti tuvu brāli Kristū sajūtu savā sirdī.” Domājams, ka daudzi no Pateicības vakariņu viesiem varētu pievienoties šai atziņai. Arī šis ir viens no lielajiem mirkļiem, kad varam pateikties kopā ar tiem, kam mācītājs Arnolds Šterns ir bijis atbalsts, padomdevējs un iedrošinājums, bet vairāk par visu cilvēks, kas pasludinājis evaņģēlija vēsti. Kā viņš pats, citējot Jēzu, raksturoja savu spēka avotu: “ES ESMU vīnakoks, jūs tie zari. Kas Manī paliek un Es viņā, tas nes daudz augļu, jo bez Manis jūs nenieka nespējat darīt.”

Lai arī pasākuma nosaukums vēstī par vakariņām, šis stāsts joprojām nav tik daudz par maltīti, kā par pateicību sadraudzībā, savstarpējā atbalstā un iedrošinājumā. Mēs varam pateikties par daudzveidīgajām, ļoti mērķtiecīgajām LBDS kalpošanām, ka tās Kristus spēkā ir bijis iespējams īstenot ar cilvēku pašizliedzīgu darbu un atvēlētajām finansēm. Ar pateicību par līdzšinējām svētībām iesākās lūgums atbalstīt labo

darbu turpinājumu arī nākotnē.

LBDS darbība pamatā vērsta uz draudžu attīstību Latvijā. Viens no priekšnoteikumiem, lai tas notiktu, ir spēcīgi, motivēti un aicināti vadītāji. Šī gada galvenās lūgšanu un finanšu vajadzības ir vērstas tieši uz jauniešu sagatavošanu – meklēt un atrast aicinājumu savai kalpošanai Evaņģēlija pasludināšanā.

Vakara gaitā Pateicības vakariņu viesi tika aicināti ziedot. Nākamajā gadā BPI 3 dažādās grupās mācīsies 25 studenti. Kā norādīja LBDS bīskaps un BPI direktors Pēteris Sproģis, nākamajam mācību gadam nepieciešams nodrošināt 4 stipendijas. Pateicoties atbalstītāju pašizliedzīgumam, četras stipendijas Ls 14 400 apmērā, kā arī BPI DRAFTS nometnēm nepieciešamie Ls 2 000 ir nodrošināti. Daļu līdzekļu varēs veltīt arī jaunu draudžu dibinātāju atbalstam un "Timoteja skolas" vajadzībām. Tiek plānots sākt darbu pie BPI kopmītnu telpu izbūves.

Paldies Dievam un atbalstītājiem par saziēdotajiem Ls 4 447 skaidrā naudā un vēl solītajiem Ls 20 395.

LBDS un BPI arī paralēli turpinās uzrunāt ārzemju atbalstītājus, lai varētu savākt visus nepieciešamos līdzekļus šo mērķu īstenošanai.

LBDS un BPI vadība no sirds pateicas visiem uzticīgajiem atbalstītājiem, vakara vadītājam Edgaram Deksnim, solistei Lībai Ēcei-Kalniņai ar muziķiem un citiem palīgiem, kas atsaucās aicinājumam piedalīties pasākuma organizēšanā.

Ja vēlaties vēlreiz noskatīties vakarā gaitā demonstrētos video, lūdzu, izmantojiet sekojošas saites:

<http://vimeo.com/33898133>

<http://vimeo.com/30120884>

Kristīne Kanska, Āgenskalna draudzes locekle sadarbibā ar **Žannu Drūnesi**

Cilvēks, ar kuru Dievam ir daudz problēmu

Arnolds un Biruta Šterni saņemot LBDS pateicību par mūža ieguldījumu

Intervijā par sevi saka mācītājs Arnolds Šterns, kurš šogad saņēma pateicību par mūža ieguldījumu kalpošanā.

Arnolds Šterns dzimis 1930.g. 11.augustā; No 1949.gada līdz 1956.gada septembrim izsūtīts apcietinājumā uz ogļraktuvēm Vorkutā (Sibīrijā) par piedalīšanos nacionālā jauniešu pretošanās kustībā "Kursa" (notiesāts uz 10 gadiem, atbrīvots priekšlaicīgi);

No 1979.gada kalpojās kā mācītājs Skatres, Rucavas, Priekules, Liepājas Ciānas un Jelgavas baptistu draudzēs. Īpašu uzmanību veltījis tieši jauniešu kalpošanai;

Nevienam nav ļāvis sevi uzrunāt uz "jūs";

1998.gada aprīlī piešķirts Nacionālās pretošanās kustības dalībnieka statuss;

2011.gadā saņēmis Latvijas Baptistu draudžu savienības un Baltijas Pastorālā institūta pateicību par mūža ieguldījumu kalpošanā;

Precējies ar Birutu Šternu, 2 bērni, 7 mazbērni.

Kā jūs savā ikdienā piedzīvojat Dievu?

Tikpat vienkārši, kā citas acīm neredzamās lietas, piemēram, mieru, prieku, mīlestību. Ik rītu pateicos par Viņa dāvāto brīvību, sargāšanu, vadību un Viņa svētību. Runāju un klausos Viņā. Gandrīz katru dienu Dievs man atgādina, kas Viņam patīk manā dzīvē, kas nē. Sajūtu, ka Viņš grib, lai es būtu labāks pret savu Birutu, saviem bērniem un mazbērniem. Un arī pret Viņu, ka veltītu vairāk laika Viņa plāniem. Bieži aņņemos to darīt, bet jāatzīstas, ka neko labāks neklūstu. Un vēl šodien, kad jau sen esmu pensijā, jūtu, ka Dievs vēro katru manu dzīves soli. Apzinos, ka esmu varējis darīt vairāk, bet nu jau par vēlu.

Tā ir necerēta Dieva žēlastība, ka varu vadīt jau astoņdesmit otro dzīves gadu. Kad biju Vorkutā, kādi gudri vīri teica, ka labi, ja es nodzīvošot līdz četrdesmit gadiem. Tad gan es būšot pilnīgi invalīds. Bet Dievam bija cits plāns, un invalīds neesmu vēl šodien. Tā ir žēlastība.

Kā Dievs uz jums runā?

Ļoti dažādi. Ne tikai tad, kad lasu Bībeli, bet arī tad, kad pārdomāju to, kas rakstīts. Būtbū Bībeli uzskatu par mūsu dzīves rokasgrāmatu. Tur Dievs ir izteicis savus padomus, norādījumus un pavēles visam mūsu dzīves gājumam, lai laimīgi mēs būtu ne tikai šeit, bet arī mūžībā.

Ļoti bieži Dievs mani uzrunā arī ar cilvēku starpniecību, piemēram, ieklausoties viņu vērtējumos. Tā Dievs man palīdz ieraudzīt pašam savus grēkus, kļūdas un nepilnības. Tāpat Dievs mani uzrunā ar veiksmeš un neveiksmeš dzīvē. Dažreiz – noliekot mani uz slimības gultas vai kaut ko atņēmot.

Un tad, kad neieklausos tajā, ko Dievs saka, esmu sabojājis pats savu dzīvi.

Ko Dievs jums ir atņēmis?

Kad aizgāju pensijā un nopirku datoru, daudz laika sāku veltīt mūzikas ierakstu meklēšanai. Man ļoti patika pats meklēšanas process. Mūzika man ir kaut kas debešķīgs. Es klausos to ar baudu. Un man joprojām patīk ne tikai klasiskā mūzika un garīgas dziesmas, bet arī tautas dziesmas, pat šļāgeri. Vairākkārt esmu kritizēts par to, ka man – ticīgam cilvēkam – patīk šļāgeri. Nu ko es varu darīt – man patīk. Protams, ne visi. Kad datorā biju sakrājis vairākus tūkstošus skaistu melodiju, kādu dienu atklāju, ka viss ir pazudis. Laikam Dievs redzēja, ka tas man nav vajadzīgs, un es sapratu, ka man šis process jāatmet. Kādreiz nodarbojos arī ar fotografēšanu, ar amatieru filmu uzņemšanu. Tagad redzu, ka tas prasījis tik daudz laika un tam visam ir bijusi tik īslaicīga vērtība.

Kam ir vērtība?

Tagad domāju, ka vienīgā vērtība ir tam, ja kādam cilvēkam esmu varējis palīdzēt tuvoties Dievam.

Kuras bijušas jūsu grūtākās izvēles?

Daudzas. Viena no tām, kad man bija septiņpadsmit gadi. Dievs mani nolika īpašos apstākļos, kad viss sagriezās kājām gaisā. Tas bija laiks, kad man bija jāslēpjas no čekas. Tad manās rokās nonāca mācītāju Klarka un Bella grāmata „Mūžības noslēpumi”. Tur izlasīju, ka Jēzus, lai mani glābtu, jau sen visu ir izdarījis un Viņš gaida uz mani, kad Viņam došu savu „jā” vārdu. Ko darīt? Viens prāts lika saprast, ja kļūšu par kristietī, tad visa mana dzīve būs sabojāta – man nebūs ne izglītības, ne darba, ne draugu. Būšu *pazudis* cilvēks (bija padomju laiks). Otrs prāts teica – ja tu savu „jā” vārdu Jēzum nedosi tagad, tu to nevarēsi izdarīt nekad. Stāvēju lielās izvēles priekšā – ar Dievu vai bez Viņa. Paldies Dievam, ka otrs prāts ņēma virsroku un es pateicu „jā”. Apsolīju, ka darīšu visu, ko vien Viņš no manis prasīsi, pat visgrūtāko – sludināšu evaņģēliju. Tas bija laiks, kad evaņģēlijs tika uzskatīts par vislielāko tumsonību. Vēlāk gan domāju, ka mans solījums ir bijis pārsteidzīgs. Tāpēc Dievam bija jāgaida trīsdesmit divi gadi, līdz es kļuvu par evaņģēlija sludinātāju.

Vieglas nebija arī tās izvēles, kad no kādas lielas naudas summas bija jāatdod desmitā tiesa. Tāpat grūtas arī bija izšķiršanās par kāda cilvēka izslēgšanu no draudzes vai tieši otrādi – uzņemšanu draudzē ar kādām problēmām.

Kāpēc tik ilgi teicāt Dievam „nē”?

Vispirms tāpēc, ka man galīgi nebija runas dāvanu. Otrkārt tāpēc, ka mēģināju sevi pārliecināt, ka neesmu tam gatavs. Un treškārt – baidījos no evaņģēlija sludinātāja

atbildības, kas ir lielāka par ārsta un skolotāja atbildību. Viņi atbild un gatavo cilvēku tikai šai dzīvei. Bet mācītājs nes atbildību ne tikai par cilvēka zemes dzīvi, bet arī par viņa mūžību. No tā baidījies.

Vai ir viegli būt mācītājam?

Man tas nebija viegli. Neesmu no tiem, kas var runāt bez lielas gatavošanās. Visu, ko, divdesmit gadu laikā esmu runājis draudzes vai sabiedrības priekšā, biju vārdu pa vārdam uzrakstījis uz papīra. Pēc tam vēl daudzas reizes labojis un pārrakstījis.

Grūti arī tāpēc, ka nebija pieejama garīgā literatūra. Kad sāku sludināt, manas vienīgās grāmatas bija vecāku dāvinātā Bībele, S.D.Gordona „Klusas sarunas par spēku” un Elēnas Vaitas grāmata „Daba un dzīve līdzības”. Bet, kad iesāku sludināt, notika brīnums – viena pēc otras manās rokās sāka nākt garīgās grāmatas.

Viegli nebija arī tāpēc, ka septiņus gadus vienlaicīgi ar kalpošanu draudzēs, katru dienu astoņas stundas strādāju Liepājas „Sarkanā Metalurgā”.

Kāpēc Dievs jūs aicinājis kļūt par mācītāju, ja tik grūti bijis rakstīt?

Nezinu. Redzams, ka tāda ir bijusi Dieva griba. Šodien viena no nelaimēm ir tā, ka cilvēki grib darīt nevis to, ko Dievs grib, bet kas pašam patīk. Dievam jau nevajag, ka darām tikai to, kas viegli padodas, bet arī to, kas grūti, kas mums varbūt nepatīk. Turklāt, ja Viņš kaut ko prasa, tad viņš arī dod visu nepieciešamo, lai prasīto cilvēks varētu izpildīt. Tā tas notika arī ar mani.

Ko jums maksāja kalpošana Dievam?

Daudz laika, diezgan daudz negulētu nakšu, daudz uztraukumu. Īpaši pirms dievkalpojuma sākuma, kad vienmēr mani vajāja doma – ka tik kaut ko neaizmirstu, ka tik kaut ko nepasaku nepareizi un vai tikai klausītāji sapratis domu, ko esmu gribējis izteikt. Līdz ar to cietusi arī veselība. Turklāt cietusi arī ģimene, jo neesmu pratis tai veltīt pienākošos laiku un uzmanību. Bet tā jau mana paša vaina. Jā, kalpošana Dievam man ir kaut ko maksājusi, bet daudz vairāk ir tas, ko Viņš man devis. To nevar nopirkt ne par kādu samaksu.

Kā jūs varētu sevi raksturot?

Pats sevi? Ko par sevi varu teikt? Domāju, ka esmu tāds pats kā visi cilvēki – ar visām sliktajām īpašībām un raksturu. Varbūt, ka kādreiz manī ir bijis arī kaut kas labs. Esmu cilvēks, ar kuru Dievam vienmēr daudz problēmu. Bieži esmu jūties, kā tāds Dievam nepaklausīgs puisēlis, kurš rīkstī pelnījis. Esmu bez gala pateicīgs, ka Viņš mani ir pacietis un žēlojis, un paturējis pie sevis darbā. Un neskatoties uz visām manām vajībām, esmu cilvēks, kuru Dievs joprojām turpina mīlēt.

Citi par Arnoldu Šternu:

“Abi ar Birutu ir inteligenti un izteikti viesmīlīgi cilvēki. Viņu dzīvoklis bija atvērts ikvienam. Tur pulcējās jaunieši uz lūgšanu un tējas vakariem, notika “nelegālā svētdienskola”, kuras laikā bērni bieži izredvidēja arī mācītāja rakstāmgaldu, bet bāriens izpalika. Vasarās mācītājs organizēja aizraujošus laivu braucienus

Misija Rembatē

„Misija Rembatē” iesākās kā Ogres Trīsvienības baptistu draudzes (OTBD) iniciatīva darboties ārpus baznīcas sienām misionālā virzienā. Daudzus gadus (kopš 2007. gada) bērni un jaunieši no Rembates ir braukuši uz kristīgām nometnēm „Hope”, kuras organizē viena no OTBD draudzes māsām Mudīte Mardoka. Ieraugot, ka pēc šīm nometnēm ar bērniem un pusaudžiem neviens neturpina strādāt, Dievs deva sirdī pamudinājumu iesākt darbu ar Rembates bērniem. Paralēli tika sākts darbs arī ar bērnu vecākiem. Rembate ir Kēguma novada ciems, kas atrodas 52 km no Rīgas un tajā pašlaik dzīvo apmēram 900 cilvēkiem.

DARBA IESĀKUMS

Regulāra kalpošana iesākās 2011. gada janvārī, vienu reizi divās nedēļās braucot uz Rembati kalpot bērniem un viņu vecākiem. Kādi jaunieši no OTBD atsaucās kalpošanai ar bērniem, kamēr trīs pieaugušie sāka vadīt Bībeles studijas pieaugušajiem, sagatavojot kādus no tiem kristībām.

Jūnijā trīs pieaugušie pieņēma lēmumu slēgt Derību ar to Kungu ūdenskristībā.

Misijai Rembatē ļoti lielu atbalstu ir devuši pēc LBDS bīskapa Pētera Sproģa iniciatīvas veidotie draudžu dibināšanas semināri M4, kuros, kopīgi lūdzot Dievu un plānojot, ir izdevies veiksmīgi virzīties uz priekšu šajā darbā.

KAS NOTIEK TAGAD

Pašlaik katru piektdienu Rembates bibliotēkā notiek mājas grupiņa, kurā tiek studēta Bībele. Mājas grupā kopumā ir iesaistījušies aptuveni 15 cilvēki, taču regulāri to apmeklē 6-10 cilvēki. No visiem pieaugušajiem septiņi ir kristīti, pārējie ir ceļā uz to.

Katru otro sestdienu notiek arī evaņģelizācija pa mājām, kur apmeklējām tos, kas nav kādu laiku bijuši mājas grupā vai tos par kuriem Dievs dod saprašānu, ka viņiem nepieciešams dzirdēt evaņģēliju.

Ik pa laikam tiek veikta arī sociālā kalpošana – vai nu ar pārtikas apgādi, humāno palīdzību vai citu praktisku atbalstu.

Katru otro sestdienu jauniešu komanda pēc „Awana” bērnu kalpošanas programmas darbojas ar bērniem. Šīs nodarbības notiek Rembates kultūras namā, un tās apmeklē 15-30 bērni. Ar bērniem strādā 6-10 jaunieši no OTBD.

Kalpošana Rembatē ir palīdzējusi vairākiem Ogres draudzes jauniešiem pieaugt garīgi, kā arī šī misija daudziem draudzes locekļiem pavērusi plašāku skatījumu par draudzes misionālo būtību. Redzot, kā Dievs darbojas misijas laukā, radusies arī lielāka vēlme visai Ogres draudzei iesaistīties evaņģelizācijas darbā, sākot regulāru lūgšanu un gavēšanu, kā arī evaņģelizācijas dievkalpojumu organizēšanu.

LIECĪBA NO REMBATNIEKA AIVARA:

„Man ir 60 gadi, un 35 gadus es esmu lietojis narkotikas – opiātus. Lielākā daļa manas dzīves ir bijis viens šausmīgs murgs. 1990. gadā es ar Jēzus Kristus palīdzību uz pusgadu tapu brīvs, taču Dieva Vārda sēkla bija kritusi akmeņainā augsnē un es atkritu atpakaļ. Vēlāk 12 gadus pēc kārtas es katru dienu braucu uz Rīgu, lai dabūtu narkologu izrakstīto metadona devu (narkotiku aizstājēju), lai es nenomirtu no savas atkarības. 2008. gadā es pieņēmu lēmumu, ka tomēr atkal gribu būt brīvs, un saucu uz Dievu pēc palīdzības. Neskatoties uz to, ka narkologi teica, ka pēc tik ilgas narkotiku lietošanas vēstures es nevaru tikt brīvs, mani tomēr ielika Rīgas Narkoloģijas centra hospitālī. Veselu mēnesi tur pavadīju, lai man noņemtu pirmās krīzes mokas. Nākamos divus gadus es pavadīju mājās fiziskā nespēkā, pārsvarā gulot uz gultas.

Es lūdzu Dievam, lai Viņš palīdz satikt vienu kristīgu māsu, kura man 90. gadā liecināja par Kristu. Pēc kāda laika mana kaimiņiene teica, ka braukšot uz baznīcu Ogrē un viņai pakaļ atbrauks sieviete vārdā Mudīte. Tā izrādījās tā pati Mudīte, kas man bija liecinājusi pirms 20 gadiem! Viņa atbrauca pie manis ciemos kopā ar viesmācītāju no ASV Gundaru Lambertu, aizlūdza par mani un aicināja uz baznīcu. Sākot ar 2010. gada augustu, es sāku braukt uz Ogres baptistu draudzes dievkalpojumiem, vīru pasākumiem un nometnēm.

Pēdējā gada laikā Dievs mani ir pilnībā darījis brīvu ne tikai no narkotikām, bet arī no alkohola, nikotīna, riebiņa rakstura un daudziem psiholoģiskiem kompleksiem.

Kristības trīs māsām no Rembates draudzes

Ziemassvētku pasākums Rembatē

Tagad – sešdesmit gadu vecumā – es mācos Bībeles skolā, kurā cenšos iegūt nepieciešamās prasmes un zināšanas, lai es varētu kalpot cilvēkiem, kuri dzīvo dažāda veida atkarībās, sludinot par brīvību, ko sniedz Jēzus Kristus!

Mans sapnis ir, lai Rembatē būtu rehabilitācijas centrs, kurā varētu cilvēki ar dažādām atkarībām tapt brīvi, apmācīti, atjaunoti garīgi un psiholoģiski, un atgriezti atpakaļ sabiedrībā ar jaunu, Dieva dotu skatījumu uz dzīvi.”

NĀKOTNES PLĀNI REMBATĒ

Pašlaik ir divi redzējumi attiecībā pret turpmāko kalpošanu Rembatē. Pirmais redzējums ir saistīts ar draudzes izveidošanu.

Vīzija ir izveidot draudzi, kurā būtu veselīgs evaņģēlija DNS, kurā vietējie iedzīvotāji aktīvi meklētu iespējas liecināt savu un apkārtnējo ciemu un pilsētu iedzīvotājiem, radot iespēju veidoties jaunām kristīgām kopām un draudzēm.

Otrais redzējums ir par garīgās atjaunotnes centra izveidi, kura sastāvā būtu atsevišķa programma darbā ar atkarīgajiem, bērnu un jauniešu centra izveide, kā arī mācību iestāde, kuras mērķis būtu sagatavot garīgi, psiholoģiski un praktiski nākamos kalpotājus Dieva Valstībai.

Tagad ir izraudzītas telpas, kurām būtu nepieciešams kapitālais remonts, kā arī tiek virzīts projekts bērnu un jauniešu centra inventāra iegādei.

Ļoti būtu nepieciešams jūsu lūgšanu atbalsts, lai Dieva Valstība var izplatīties Rembatē un tās apkārtnē!

Ja jūs vēlaties atbalstīt Rembates misiju finansiāli, tad būsim jums ļoti pateicīgi! Ziedojot, kā maksājuma mērķi, lūdzu, norādiet „Ziedojums Rembates misijai”:

Ogres Trīsvienības baptistu draudze
Reģ.nr.90000171427
SEB, kods: UNLALV2X
Konts: LV29UNLA0033300700325

Ja vēlaties kaut kādā citā veidā atbalstīt Rembates misiju, variet droši zvanīt – 28899025!

Dainis Pandars

Ogres Trīsvienības baptistu draudzes sludinātājs

Dāvids Viskupaitis ir BPI 1. kursa students, kurš, beidzot mācības klātienē, tāpat kā viņa pārējie kursa biedri, ir izvēles priekšā, kurā virzienā iet. Viņš gaida uz Dievu nākamo soli, kur Dievs viņu vadīs.

Tu esi viens no retajiem BPI studentiem, kuram vecāki ir kristieši

Piedzimu interesantā ģimenē - mamma ar dziļām saknēm baptistu dzimtā, tētis – ar dziļām saknēm katoļos. Mans tētis vienmēr ir gājis uz katoļu baznīcu, mamma – uz baptistu. Man ir divas māšas, visi trīs gājām Mateja svētdienas skolā. 12 gadu vecumā pabeidzu svētdienas skolu un nolēmu kristīties. Lai gan pēc pusgada no sirds sapratu, ka esmu grēcinieks. Svētais Gars īpaši uzrunāja. Ticēju Dievam, gāju uz draudzi, bet tai pat laikā skolā biju ļoti palaidnīgs bērns, mudināju citus uz palaidnībām. Dievam vēl bija daudz jāstrādā pie manas sirds un rakstura.

Bet svētdienās tu turpināji iet uz baznīcu?

Viens no veidiem, kā Dievs mani turēja pie Sevis, bija Mateja draudzes drāmas grupa, kurā iesaistījās pēc kristībām. Tā bija par stiprinājumu ticībai un svētību iegūt jaunus draugus, kas man kā pusaudzīm bija ļoti būtiski. Ļoti patika tur būt, jo redzēju, ka Dievs mani ir ielicis talantu, kas attīstās. Ir brīnīšķīgi, ka ar talantu varēju pagodināt Dievu. Tur gan visi bija vecāki par mani. Dievs turpināja strādāt pie manas sirds un rakstura.

Vēl viens veids, kā Dievs man bija blakus – man klasē bija kristiete Laura, arī no Mateja draudzes. Viņa mani izaicināja sekot Kristum un lūgt par manu tēvu, jo viņš līdz galam neticēja. Tā mēs vairākus gadus skolas laikā lūdzām par manu tēti. Viņa arī aicināja mani uz jauniešu vakariem draudzē. Sāku tos apmeklēt. Tad, kad man bija jau 15 gadu, manī kaut kas notika. Sāku piedzīvot Dievu, apzināties, ka Viņš ir īsts. Sāku aptvert, ko Jēzus ir izdarījis, ka Viņš ir spējīgs atbrīvot no visa tā, kas Viņam manī nepatīk. Dievs runāja uz mani, sāku lasīt Bībeli, ko man uzdāvināja vecvecāki, kad man bija četri gadi. Varu teikt, ka Dieva spēks, evaņģēlijs radikāli pārmainīja manas vērtības, ticību, dzīvi. Skolā no „krutā” gala negatīvā vadītāja es kļuvi par apzinīgu skolēnu. Visi mani draugi nomainījās.

Nozīmīgs manas ticības posms bija apmaiņas gads Vācijā, kad mācījos 11. klasē. Dzīvoju ģimenē, kur tēvs bija policists, bet māte skolotāja. Tur piedzīvoju to, cik reāli Dievs mani stiprina. Tas nebija viegls laiks. Man apkārt nebija kristiešu, biju tik izslāpis, ka visur, kur gāju, nepārtraukti runāju ar Dievu, lasīju Bībeli, meklēju Viņu, centos darīt tā, kā Viņš grib. Manā klasē bija kādi draugi, kas nebija ieredzēti. Brālis un māsa, kas mazliet šļūpstēja. Klases "krutie", viņus apsūkāja, pazemoja fiziski. Jutu, ka Dievs runā uz mani, nevarēju palikt vienaldzīgs pret to. Vienā brīdī teicu – viss, pietiek. Sporta stundā aizstāvēju viņus. Tā rezultātā klases „krutie” – seši garāki, muskuļoti čaļi, sāka arī mani apsmiet, grūstīt. Viņi mani uzaicināja pēc stundām satikties, "parunāties". Visi mani draugi bija pazuduši, redzēju, ka tie džeki stāv un gaida mani. Lūdzu Dievam: „Kungs, palīdzi man!” Tajā pašā brīdī Dievs nekavējās, bet darbojās. Pie skolas piebrauc policijas mašīna, *uzpīpina*, pamet man ar roku no policijas mašīnas manas viesģimenes tēvs. Agresīvie puīši pazuda visi vienā mirklī. Piedzīvoju tik ļoti īpaši Dieva palīdzību.

Atgriežoties Latvijā, ļoti aktīvi piedalījos draudzes kalpošanās. Gribēju kalpot Dievam. Lai arī tas bija ļoti aktīvs laiks manā ticības dzīvē, man bija grūti saprast, kāpēc mans tētis neatgriezās pie Kristus, ja jau mēs tik daudz lūdzām, gavējam, iestājāmie par viņu? Palika tikai sliktāk. Taču Dievs, mums neredzot, darbojās. 2007. gadā viņam bija insults. Mēs lūdzām un stāstījām viņam par Kristu un viņš pieņēma Kristu. Tā bija liela Dieva žēlastība. Iespējams, viss šis atgadījums bija mūsu lūgšanu rezultāts, atbilde uz mūsu lūgšanām, lai viņam ir iespēja atgriezties. Devītās dienas rītā slimnīcā viņš nomira. Man bija vislabākais tētis pasaulē, jo viņš ļoti rūpējās par ģimeni. Viņa sirds bija plaši atvērta pret ikvienu,

kam bija kāda vajadzība. Taču svarīgākais, ka Kristus viņu izglāba! Aleluja! Lai slavēts Kristus!

Tu paliki vienīgais vīrietis ģimenē.

Jā, es jutos atbildīgs par to, kas notiek ģimenē. Es strādāju un studēju.

Sākās krīzes laiks, kad visiem algas tika samazinātas, drīz vien finansiāli nevarēju atļauties mācīties. Tolaik neklātienē studēju Policijas Akadēmijā Tiesību zinātni. Studijas nepabeidzu, jo pietrūka naudas.

Nolēmu kā Sprīdītis doties pasaulē laimi meklēt, aizbraucu uz Skotiju. Pēdējā dienā pirms aizbraukšanas atdevu bankai kredītu. Makā palika 10 lati. Biju tik laimīgs. Laiks Skotijā bija tāds kā garīgs tuknesis. Mēs, deviņi latvieši, dzīvojām piecās istabās. Tur notika nepārtraukta uzdzīve, es nekad iepriekš nebiju bijis tādā vidē, kur lieto narkotikas, smēķē, dzer...

Kā Tev izdevās tur pastāvēt?

Es biju nospraudis stingras robežas, jo zinu, ka tādas lietas izposta dzīvi. Dievs sargāja, jo nekad neienāca prātā pat doma ko tādu pamēģināt, jo ticu, ka tas ir vecāku un vecvecāku lūgšanu nopelns. Dzīvoju vienā istabā ar savu bijušo kolēģi, mums bija labas sarunas, es viņam stāstīju par Dievu, lūdzu par viņu. Es ticu, ka Dievs mani arī tur bija vadījis istajā laikā, vietā. Viņš mani lietoja arī tur, kad tas bija vajadzīgs. Savu darbu es centos darīt priekšzīmīgi, centos strādāt ne kā cilvēkiem, bet Dievam par godu. Lai gan biju parakstījis līgumu uz sešiem mēnešiem, es jutu, ka Dievam ir kas labāks padomā, ka Dievs mani aicina uz Latviju.

Kad braucu atpakaļ, prasīju Dievam, ko Viņš grib no manas dzīves, ko darīt tālāk? Man bija skaidrs, ka varu pats vadīt savu dzīvi vai uzticēt to darīt Dievam. Pašam vadot, biju nonācis kredītos, apjukumā un Skotijā.

Atskatoties, redzu, ka uzticoties Dievam, pamanīju Viņa brīnumainu vadību. Tajā vasarā es biju piecās nometnēs, lai gan pirms tam piecu gadu laikā nebiju bijis nevienā kristīgā nometnē. Vienā no nometnēm mācītājs Agris Ozolinkēvičs runāja par dzīves misiju, ka ir svarīgi atsaukties Dieva aicinājumam. Es piegāju pie viņa un teicu, ka gribu darīt to, kas ir Dieva prāts manā dzīvē, tikai nesaprotu virzienu, kur Dievs grib mani vest. Viņš teica, ka Dievs mani vadīs soli pa solim, no vienas lietas uz otru, ja būšu atsaucīgs, uzticīgs. Sapratu, ka virziens nav svarīgs, jāspēr nākamais mazais solis. Tie vārdi man palīdzēja labāk saprast to, kā Dievs darbojas. Tā nu es ļoti gaidīju nākamo mazo solīti, kur Dievs vedīs.

Atgriežoties no nometnes, Mateja sargs Pēteris Bugājevs mani aicināja jau nākamajā dienā braukt misijā uz Vērgali, ko rīkoja Mārcis Dejus. Sapratu, ka tas ir nākamais solis. Pulksten divos kopā ar Pēteri jau bijām ceļā uz Vērgales misiju. Dieva vadība ir ļoti pārsteidzoša. Vērgalē slavējām, lūdzām un evaņģelizējām. Gājām no mājas uz māju, lūdzām par cilvēkiem un redzējām, kā Dievs dziedina gan fiziski, gan garīgi. Tas bija īpašs laiks ar Jēzu Kristu, ko iepriekš nebiju piedzīvojis.

Dievs vadīja tālāk... Tur es satiku kādu ļoti īpašu meiteni no Mateja draudzes Sandriņa. Viņas sirds ir Dieva Gara aizdedzināta doties misijā. Sapratu, ka mums ir kas ļoti kopējs – misija. Un kā reiz viens mācītājs sacīja, kad aizbrauc misijā, tu gluži kā saslimsti ar to, gribas vēl un vēl.

Pēc tam Mārcis mūs abus ar Sandru aicināja braukt kalpošanā uz Vērgali regulāri. Pēc vasaras misijas tur izveidojās Bībeles studiju mazās grupas, viena Vērgalē, otra Ziemupē.

Turpinājums 10.lpp.

jauniešiem pa Latvijas upēm. Un tomēr – katras viņa sarunas mērķis ar cilvēkiem nebija tikai draudzības izpausme vien, bet dziļas un patiesas rūpes par viņu dvēseli, par viņu attiecībām ar Dievu." **Elza Roze (Jelgavas baptistu draudzes locekle)**

"Viņš ir īsts dzimtenes patriots. Arī šo ideju dēļ viņš ir daudz cietis. Varbūt tas viņu ir norūdījis būt tādām, kāds viņš ir."

Miķelis Titovs (kalpojās kā Liepājas Ciānas draudzes priekšnieks)

"Arnolds Šterns mums bija kā brīnišķīgs padomdevējs, kā tēvs, un mēs jutāmies kā tādi mazi cālēni zem viņa lielajiem spārniem" **Ēriks Ešenvalds (komponists)**

Izmantota informācija no LBDS video <http://vimeo.com/33898133>

Ar Arnoldu Šternu sarunājās **Evija Mileiko**, Āgenskalna draudze

ZIŅAS DRAUDZĒM

MISIJAS DIENAS 2012

Ārā no sālstrauciņa

2012. gada 26. – 28. janvāris

Rīgas Misiones un Rīgas Pestīšanas Tempļa baptistu draudžu dievnāmā Rīgā, Lāčplēša ielā 117

Šogad Rīgā jau septīto gadu pēc kārtas notiks Misijas dienas, kurās aicināti pulcēties visi, kas nebaidās tikt izaicināti jauniem darbiem un aktivitātēm gan Latvijā, gan citviet pasaulē. Misijas dienas 2012 tiks uzsvērti personīgās evaņģelizācijas aspekts.

Konferences īpašā viešņa būs **Bekija Piperte** (Rebecca Manley Pippert) no ASV. Bekija Piperte ir pasaulē plaši pazīstama un iecienīta lektore un grāmatu autore, evaņģelizācijas apmācības organizācijas "Salt Shaker Ministries" dibinātāja, "Billija Grehema Centra" Konsultatīvās padomes locekle.

Pieteikšanās Misijas dienām 2012 notiks līdz 23. janvārim. Dalības maksa 15 lati. Nākot bez pieteikšanās – 18 lati. Misijas dienas 2012 organizē nodibinājums "Partneri". Sīkāka informācija pa tālruni 67284487 vai rakstot uz e-pastu: partneri@partneri.lv.

LBDS SVĒTDIENSKOLU APVIENĪBA

Svētdienas skolotāju konference „**Jauna perspektīva**”

2012. gada 14. janvārī Rīgā, Golgātas draudzes dievnāmā, Hospitāļu ielā 32

9.30 Reģistrācija. Rīta kafija

10.00 Svētbrīdis. māc. Elmārs Pļaviņš; mūziķu grupa

10.30 LBDS bīskapa Pētera Sproģa uzruna

11.30 Svētdienas skolu apvienības padomes apstiprināšana. Aizlūgums.

12.00 „**Timoteja skola**” – pamatnostādnes, mērķi un sapņi; prezentē Estere Roze, BPI

13.00 Kopīgs foto

13.15 Pusdienas

14.00 Bez „kaušanās” neiztikt. Par Svētdienas skolas darba pieredzi stāsta Priekules draudzes sludinātājs Mārcis Ziverts

15.00 **Bērnu Dziesmu dienas prezentācija**. Vīzija. Repertuārs. Dace Freivalde, Mārcis Ziverts

16.00 Noslēgums. Informācija.

Aicināti visi interesenti. **Dalības maksa Ls 2,-** (pusdienas; kafija)

Pieteikšanās līdz 10. janvārim, aizpildot pieteikuma formu mājaslapā www.svetdienskola.jimdo.com vai rakstot uz e-pastu: saseminari@inbox.lv

Telefoniski: 29759709, Dace Freivalde; 26091697, Dace Šūpule

Organizē LBDS Svētdienaskolu apvienības padome.

Es piekritu, jo apzinājos, ka, iespējams, tas ir nākamais solis, kur Dievs mani vada.

Apmēram divus gadus iepriekš biju lūdzis Dievam konkrētas lietas, ko vēlētos redzēt savā sieviņā, kad apprecēšos. Lai viņa ir skaista un sirdī ir misija, viens otram iepatīkamies reizē un lai viņai ir garī mati. To visu es ieraudzīju Sandrā. Un interesanti, ka arī viņa bija lūgusi konkrētas lietas, kas īstenojušās manī. Tas ir brīnums, cik Tas Kungs ir labs! Aleluja!

Kad mēs visu to bijām sapratuši, mums vairs nebija iemesla gaidīt, nebija šaubu vai esam īstie viens otram vai nē. Viss bija skaidrs – Dievs ved mūs tālāk. Sapratu, kas ir nākamais solis, nopirku gredzenu. Vasaras misijā mēs iepazīnāties, rudenī kalpojot, sākām draudzēties, bet ziemas misijā es Sandriņu baidināju. Biju patīkami pārsteigts, ka viņa tik ātri pateica – jā! Un neilgi pirms Lieldienu misijas Karostā, mēs apprecējāmies.

Kā Dievs Tevi vadīja uz Baltijas Pastorālo institūtu?

Jau pirms pieciem gadiem Dievs sirdī lika kalpot Viņam visu mūžu. Taču dažādu apsvērumu dēļ nespēju to soli spert. Jo ilgāk gaidīju, jo grūtāk palika, taču Dievs bija aicinājis. 2011. gada janvārī lūdzu Dievam, lai Viņš īpaši apstiprina manu aicinājumu. Sacīju, ja man tagad jāsāk studēt BPI, tad, lai mācītājs Kaspars Šterns man personīgi uzaicina uz BPI. Dievam viss ir iespējams, pēc divām dienām atskanēja zvans. Šaubas tika kļiedētas. Slava Dievam! Redzēju, kā Dievs vada tālāk.

Kādu lēmumu pieņēmat attiecībā uz kalpošanu Karostā?

2011. gada vasarā kopā ar sieviņu pārcēlāmies uz Karostu. Tur piedalījāmies evaņģelizācijā uz ielām, BPI Drafta noietnē, kā arī kalpojām bērniem Vērgalē. Tas bija pārbaudes laiks. Sapratām, ka pagaidām neesam gatavi Karostai. Lai gan jāatzīst, ka vasara Karostā bija ļoti vērtīgs kalpošanas laiks.

Kāds Tev ir bijis šis studiju gads BPI klātienē?

Šajā gadā es īpaši daudz esmu piedzīvojis, ka Dievs gādā, iedrošina un izaicina. Man kā vīram ir svarīgi parūpēties par savu ģimeni, taču šogad esmu sapratis, ka Dievs ir tas, kas gādā. Dievs ir tuvu pat brīžos, kad neredzam un nejūtam. To es redzu, atskatoties uz iepriekšējo gadu. Kāds būs nākamais solis Kristū, to pagaidām zina tikai Viņš. Mana dzīve ir kā interesanta piedzīvojumu grāmata, ko raksta Dievs. Vai nu tas būs misionāra stāsts, kas stāstīs, kā Dievs ir darbojies, ko Viņš ir darījis vai stāsts par juristu, kas paņēmis kredītu un nopircis lielu dzīvokli un mašīnu, pēc tam mierīgi sagaidījis pensiju. Taču es gribu būt ar Dievu, un kopā ar savu sieviņu piedzīvot šo interesanto stāstu. Labākais ir tas, ka interesantais stāsts jau ir sācies, līdz ar to mēs piedzīvojam, ka Dievs ir daudz lielāks par visu, ko spējam saprast. Viņam, lai vienam viss gods!

Interviju sagatavoja **Nora Rautmane**, BPI Programmu administratore

BĪBELES LASĪŠANAS PLĀNS JANVĀRIM

Sācies jauns gads ar jaunām iespējām un izaicinājumiem. Pagājušajā gadā esam izlasījuši Bībeli pēc iepriekšējā gadā piedāvātā plāna. Šogad piedāvājam mēneša lasījumus sadalīt nedēļas ietvaros. Lai svētīgs un atklāsmju piepildīts laiks, lasot Bībeli un iedzīvinot to dzīvē!

1.-8.janvāris 1.Mozus 1:1-18:19, Mateja 1:1-6:24, Psalmi 1:1-7:17, Salamana pamācības 1:1-2:5

9.-15.janvāris 1.Mozus 18:20-31:16, Mateja 6:25-10:26, Psalmi 8:1-12:8, Salamana pamācības 2:6-3:15

16.-22.janvāris 1.Mozus 31:17-43:34, Mateja 10:27-14:13, Psalmi 13:1-18:34, Salamana pamācības 3:16-4:10

23.-31. janvāris 1.Mozus 44:1 - 2.Mozus 7:25, Mateja 14:14-19:12, Psalmi 18:35-23:6, Salamana pamācības 4:11-5:23

janvāris

1

Pateiksimies Dievam par Jauno Gadu. Lūgsim, lai mūsu dzīves liecība apkārtējiem šajā gadā būtu atgādinājums par Dievu, kuram ticam un kas ir labs, taisnīgs un pilns žēlastības.

2

Pateiksimies un lūgsim par Ainažu draudzi, par tās sludinātāju Raimonu Locu un viņa ģimeni. Aizlūgsim par draudzes un svētdienskolas garīgu un skaitlisku pieaugšanu. Lūgsim, lai Dievs piešķir līdzekļus draudzes telpu kosmētiskajam remontam. Lūgsim, lai nostiprinās draudzes un pilsētas iedzīvotāju savstarpējā sadarbība.

3

Pateiksimies un lūgsim par Eiropas Baptistu Federācijas jaunatnes un bērnu komiteju. Lūgsim par tās darbiniekiem un nākotnes plāniem.

4

Lūgsim par Aizputes draudzi, par tās mācītāju Jāni Balodi un sludinātāja palīgu Pēteri Balodi. Pateiksimies par piedzīvoto Dieva žēlastību un svētību, ka Viņš ir ļāvis pastāvēt gan draudzei, gan korim, kura 130. gadavētki tika nosvinēti pagājušajā vasarā, ka Viņš ir devis un uztur mācītāju ar ģimeni, par nozaru vadītājiem. Lūgsim par svētdienas skolu, tās vadītāju un skolotājiem Aizputē un Kazdangā, par jauniešiem, ka viņu sirdis aizvien vairāk iedegas kalpošanai, par draudzes sirmgalvjiem un vientuļiem cilvēkiem. Lai Viņš dod spēku turpināt darbu diriģentiem, muzikālās kalpošanas vadītājam, mācītājam un visiem, kuri pieliek savu roku pie Dieva valstības darba un dievnama uzturēšanas.

5

Pateiksimies un lūgsim par LBDS vadību un darbiniekiem, lai Dievs dod dedzību kalpošanas darbā. Lūgsim, lai evaņģelizācijas darbs, ko mēs kopā darām, vēl daudziem nestu cerības gaismu.

6

Pateiksimies un lūgsim par Garīdznieku Brālību. Lūgsim, lai Dievs svētī katru garīdznieku ar jaunu spēku, pasludinot vēsti par Jēzu Kristu, krustā sisto, kā vienīgo pamatu dzīvai cerībai uz Dievu visās lietās.

7

Pateiksimies un lūgsim par Sieviešu kalpošanas apvienību. Lūgsim par SKA māsu vadītāju un aktīvo sieviešu kalpošanas darbinieču sanāksmi – apmācību, kas šodien notiek Rīgas Mateja draudzē.

RĪGAS MATEJA DRAUDZES TĒLPĀS

Pikst. 10.00 LBDS Sieviešu Kalpošanas apvienības sanāksme – apmācība Māsu vadītājam un aktīvām, ieinteresētām sievietēm no dažādām kalpošanas nozarēm. Tēma: "Mentoring", lektors Igors Rautmanis.

8

Lūgsim par garīgu atjaunošanos mūsu draudzēs un valstī. Lūgsim, lai cilvēku sirdis pieķeras Dievam, iemīl Viņu un paklausa, ilgojoties piepildīt Viņa plānu.

9

Pateiksimies un lūgsim par Aizviķu draudzi. Lūgsim, lai Dievs dod draudzei jaunu garīdznieku. Lūgsim Svētā Gara spēku un gudrību evaņģelizācijas darbā, lai dievnama durvis vienmēr būtu atvērtas cilvēkiem, kuri meklē Dievu.

10

Pateiksimies un lūgsim par Turcijas un Bagdādes Baptistu draudzēm. Lūgsim par mieru un vienprātību Irākā.

11

Pateiksimies un lūgsim par Alūksnes draudzi. Lūgsim spēku, gudrību un mīlestību evaņģelizācijas darbā. Aizlūgsim, lai draudze atrod savu garīgo līderi.

12

Lūgsim par Muzikālās kalpošanas apvienību, tās vadītāju Māri Dravnieku un viņa ģimeni. Aizlūgsim, lai vairojās Dieva mīlestība, aizsniedzot sabiedrību ar mūzikas palīdzību.

13

Pateiksimies un lūgsim par Auces draudzi, tās mācītāju Aivaru Rudzīti un viņa ģimeni. Lūgsim, lai Dievs draudzi „atmodina no miega” un dod garīgās slāpes pēc Dieva Vārda, kā arī izredz jauno draudzes ganu, svētī un nostiprina jauniešu pulcēšanos un muzikālo kalpošanu. Lai Dieva žēlastība bagātīgi izlejas pār Auci un tās apkārtni. Lai Dievs palīdz Sarkanā Krusta darbā, kas ir atradis pajumti draudzes namā, lai ļaudis, saņemot paciņas, izjustu nepieciešamību arī pēc garīga iepriecinājuma un sajustu, ka visa svētība nāk no Visvarenā rokas.

14

Pateiksimies un lūgsim par Svētdienskolu apvienību. Aizlūgsim par SA konferenci, kas šodien notiek Rīgas Golgātas draudzes dievnāmā. Lai Dievs dod gudrību un skaidru redzējumu par Svētdienskolu Apvienības nākotnes attīstību.

RĪGAS GOLGĀTAS DRAUDZE

Pikst. 9.30 LBDS Svētdienskolu skolotāju konference ar LBDS bīskapa Pētera Sproģa piedalīšanos. BPI apmācības programmas svētdienskolotājiem aktualizēšana.

15

Iestāsimies lūgšanās par vājākiem, par bērniem un jauniešiem, kuri cieš no vardarbības. Lūgsim pēc Dieva gudrības, kā palīdzēt šādās situācijās nonākušajiem – gan ar lūgšanām, gan palīdzot praktiski.

16

Pateiksimies un lūgsim par Baltijas Pastorālo institūtu, tā vadītājiem, darbiniekiem un studentiem. Lūgsim par jauniešiem studentiem, kas šodien sāk savas mācību gaitas. Lai Dievs dod gudrības spēku, izturību un mīlestību ikvienam, kas ir iesaistīts BPI darbā.

17

Lūgsim par Austrijas Baptistu savienību. Tā apvieno 24 draudzes ar to 1472 draudzes locekļiem.

18

Aizlūgsim par Balvu „Jēzus Kristus atkalnākšanas” draudzi, tās mācītāju Mihailu Voronovu un viņa ģimeni. Pateiksimies Dievam par Viņa darbu Balvos. Lūgsim par jauniem cilvēkiem, par jaunām kalpošanas iespējām un lai Dievs dod gudrību, kā vislabāk vadīt draudzi.

19

Pateiksimies un lūgsim par Kristīgās vadības koledžu. Tās vadību, darbiniekiem un studentiem. Lūgsim par koledžas darbības paplašināšanos Latvijā un ārpus tās. Aizlūgsim, lai koledžas studenti būtu profesionāli, efektīvi un uzticami darbinieki.

20

Pateiksimies par izdevniecības „Amnis” darbu. Lūgsim arī turpmāk Gara spēku un izturību tās vadītājam Edgaram Godiņam. Lūgsim, lai Dievs uztur darbinieku strādātāprieku arī ekonomiski grūtākos laikos. Lūgsim, lai Gara gaisma, ko sniedz izdevniecības grāmatas, dod cerību daudziem mūsu līdzcilvēkiem.

janvāris

21

Aizlūgšim par valstīm un draudzēm, kurās notiek vajāšanas. Lūgšim, lai Dievs sargā Savus bērnus un atver acis vajātājiem.

22

Pateiksimies un lūgšim par jauniešu dievkalpojumiem, vakariem, mazajām grupām un lūgšanām, kas notiek mūsu draudzēs. Lūgšim par vadītājiem un viņu palīgiem, un ikvienu jauniešu, kurš meklē veidus, kā iepazīt Dievu un ilgojas dzīvot Viņa mīlestībā.

23

Pateiksimies un lūgšim par Bauskas draudzi, tās sludinātāju Jāni Čakšu un viņa ģimeni. Lūgšim, lai Dievs dod gudrību un resursus, lai attīstītu kādas jaunas kalpošanas nozares, caur kurām uzrunāt apkārtnes ļaudis un iesaistīt savas draudzes locekļus kalpošanā.

24

Lūgšim par Lielbritānijas Baptistu savienību, kurā apvienojušās 1959 draudzes un to 135 042 locekļi.

25

Pateiksimies un lūgšim par Cēsu draudzi, tās mācītāju Oļegu Jermolājevu un viņa ģimeni. Lūgšim, lai Dievs palīdz veiksmīgi noslēgt Gadsimta projekta pirmo posmu un sākt otro posmu. Lūgšim, lai sekmētos misijas darbi gan pilsētā, gan ārpus tās. Cēsu draudze sirsnīgi pateicas visām LBDS draudzēm par atbalstu gan Gadsimta projekta tapšanā, gan draudzes darbā.

26

Aizlūgšim par Latvijas mazajām draudzēm, kurās trūkst darbinieku. Lūgšim paļāvību Svētā Gara vadībai un atvērtību Dieva plānam caur mums. Lūgšim, lai ticības māsas un brāļi visās lietās spēj palikt uzticīgi vienīgai Patiesībai.

27

Lūgšim par misijas darbu Latvijā un pasaulē. Lūgšim, lai arvien vairāk cilvēki saņem iedrošinājumu doties tuvākā vai tālākā misijā ar mērķi nest Dieva vārdu pasaulē.

28

Aizlūgšim par draudzēm, kurās nav garīdznieku – Aizvīķu, Alūksnes, Dobeles, Inčukalna, Jelgavas, Limbažu, Madonas, Mālpils, Nurmižu, Piltenes, Pitraga, Rucavas, Skrīveru, Talsu un Valdemārpils-Ārlavas draudzēm. Lūgšim, lai LBDS iecerēs un centieni papildināt dedzīgu garīdznieku rindas, nes bagātīgus augļus.

29

Lūgšim par mūsu draudžu locekļu pieaugšanu Kristū un draudžu nozaru attīstību Kristus miesai par stiprinājumu un cilvēkiem par iedrošinājumu.

30

Aizlūgšim par topošajām jaunajām draudzēm – Rīgā, Ropažos, Karostā, Garkalnē, Ziedkalnē, Otaņķos, Baložos, Brankās, Rembatē, Nevejā, kā arī Īrijā, Dublinā. Lai Dievs palīdz piesaistīt arvien jaunus drosmīgus, aizrautīgus un dedzīgus cilvēkus no tuvākas un tālākas apkārtnes.

31

Lūgšim par Baltkrievijas evaņģēliski – kristīgo baptistu savienību, kurā apvienojušās 312 draudzes ar 13 884 draudzes locekļiem;

SVEICAM JUBILEJĀ!

12. janvārī mācītājam **Andrim Jūrmalim 35 gadi.**

17. janvārī **Rutei Lagzdiņai 85 gadi (Ogres Trīsvienības draudze).**

LBDS Padome ir lēmusi LBDS Kongresu organizēt 2012.gada 18. un 19.maijā, Rīgā, LBDS Namā

NĀC! UZZINI! IESAISTIES! LBDS REĢIONĀLĀS TIKŠANĀS

Latvijas Baptistu draudžu savienības bīskaps un Padome aicina draudzes uz kopīgām reģionālajām tikšanās reizēm 2012.gada garumā.

Šajās tikšanās īpaši aicinām piedalīties draudžu garīdzniekus, padomes locekļus, nozaru vadītājus, kā arī ar ikvienu aktīvu draudzes locekli, kuram interesē LBDS kopdarbs un kas vēlas labāk saprast, kā katras draudzes kalpošana veido mūsu kopējo darbu.

Tikšanās reizēs ir paredzēts svētbīdis, izglītojošā daļa, iepazīstināšana ar aktuālāko informāciju par LBDS un tās apvienību un nozaru darbību, kā arī diskusija par LBDS nākotnes redzējumu un par tālāko kopdarbu. Par LBDS darba aktualitātēm un iecerēm līdzdalīs LBDS un tās nozaru vadītāji.

Tikšanās tiek plānotas:

2012.gada **21.janvārī, plkst. 10:00 – 16:00, Rīgā**, pieteikšanās līdz 12.janvārim

2012.gada **11.februārī, plkst. 10:00 – 16:00, Cēsīs**, pieteikšanās līdz 3.februārim

2012.gada **18.februārī, plkst. 10:00 – 16:00, Liepājā**, pieteikšanās līdz 10.februārim

2012.gada **3.martā, plkst. 10:00 – 16:00, Talsos**, pieteikšanās līdz 24.februārim

2012.gada **31.martā, plkst. 10:00 – 16:00, Jēkabpilī**, pieteikšanās līdz 23.martam

Lūdzam noteikti pieteikties. Jūsu pieteikšanās mums palīdzēs plānot pasākuma norisi un ēdināšanas jautājumus. Kad būs zināms aptuvenais dalībnieku skaits varēsim sniegt tuvāku informāciju par reģionālas sanāksmes norises vietu.

Pieteikšanās pa tālr. 67223379 vai e-pastu: kanceleja@lbds.lv